

rigelig Anledning til at lære vore Embedsmænds Dygtighed, Grundighed og Samvittighedsfuldhed at kende, men det, der er Fejlen i hele Administrationen, er, at alt for mange Sager bliver behandlet ministerielt, hvorved de bliver forsinket. De kunde langt lettere behandles af de lokale Myndigheder rundt omkring. Vi ønsker, at de lokale Myndigheder, som kender Befolkningens Krav, maa faa større Magt til at ordne Sagerne. - Det vilde simplificere i allerhøjeste Grad og virke besparende. Den Melleminstans, der gennem de sidste Kommissioner er blevet indført, har medført baade Usikkerhed og Udgiftsstigning og en stor Utilfredshed rundt om i Befolkningen. Igenem Tiderne har vi jo læst mange kønne Solstraalefortællinger om, hvorledes det har kostet Staten uendelig meget at indkassere Udgifter paa 10 Ø. Jeg skal ikke komme meget ind herpaa, men kun henstille, at vi giver de lokalt kendte Embedsmænd, som Postmestre og med dem ligestillede i andre Etater, en langt større Magt, end de tidligere har haft, det vil indskrænke Udgifterne betydeligt, og det vil øge Tilfredsheden i Befolkningen. — I øvrigt mener jeg, at denne Lovs Enkelt-heder ikke kan gøres til Genstand for Om-tale her, men at man maa se paa den i det Udvalg, der bliver nedsat om Sagen.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal, ligesom det ærede Medlem, der nu havde Ordet, ikke komme ind paa Enkelt-heder i Normeringslovforslaget, idet det jo er gammel Praksis her, at de bedst kan overlades til Udvalget og ikke saa godt kan drøftes her ved første Behandling. Forskellige Henstillinger er fremkommet fra det ærede Medlem og skal blive overvejet af de Ministre, under hvilke de sorterer. Jeg skal kun gøre en enkelt, mere principiel Bemærkning til det ærede Medlem, idet han sagde, at de Besparelser, der havde fundet Sted, de betydelige Reduktioner af det administrative Apparat, var jo en Selvfølge, fordi der var kommet saa mange Tjenestemænd til under Krigen, og naar saa Forholdene forandrede sig, fulgte det af sig selv, at Antallet af dem blev reduceret. Jeg tror ikke, at den Betragtning holder Stik, thi den Reduktion, der er Tale om, er hovedsagelig fremkommet ved andre Arbejdsordninger og navnlig ved Anvendelse af det System, der er udtrykt i Loven om Tjenestetidsreglerne, altsaa ved en stærkere Udnyttelse af Arbejdskraften og ved at komme bort fra den doktrinære Gennemførelse af

8 Timers Systemet, hvorimod kun en ringe Del deraf skyldes det, at selve Arbejdet er blevet mindre.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Søren Svendsen: Da jeg mener, at den bedste Behandling af dette Lovforslag vil kunne finde Sted ikke her ved første Behandling, men i et Udvalg, foreslaar jeg at henvise Lovforslaget til Behandling i Lønningsudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 253 af 12. Juni 1922 om Afgift paa Omsætningen i Kafeer, Restaurationer m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5103).

Sagen sattes til Forhandling.

Jensen (Broby): Jeg skal ikke sige saa forskrækkelig mange Ord om det Forslag, vi her har til Behandling, thi det angaar jo Fornylse af en alt gældende Lov, som vi for ikke ret længe siden behandlede, og det vil være alle Medlemmer i frisk Erindring, hvad der skete den Gang. Der fremkom Kritik imod Lovforslaget, da det blev behandlet i Fjor, saaledes som der fremkommer Kritik mod alle nye Lovforslag, der angaar Skatter, og som rammer bestemte Erhverv. Man vil altid fra disse Erhvervs Side gøre gældende, at disse Skatter vil genere Erhvervet saaledes, at de vil indskrænke det, og vanskeliggøre at føre det videre. Saaledes var det ogsaa i Fjor, da dette Lovforslag blev forelagt. Da kom der en Mængde Deputationer til Udvalget og søgte at gøre Udvalget begribeligt, at det vilde være umuligt at gennemføre Lovforslaget. Særlig hæftede man sin Opmærksomhed ved, at det i Praksis vilde volde store Vanskeligheder, og at det nok skulde vise sig, at man vilde komme til at forlade det Grundlag, som var givet i Loven. Brugen